

naturligt, saa snart en Kvinde mærker noget saadant, at fremlægge Bevillingen; der staa, hvem der er Barnets Moder. Det Spøgelse synes jeg derfor ikke skulde manes frem. Det er vist nødvendigt at gøre opmærksom paa, at her ikke er Tale om at forhindre nogen i at vedkende sig sit Barn, slet ikke. Det, der er Tale om, er, at der utvivlsomt gives visse Tilfælde — hvor mange, ved vel ingen —, hvor det vil være heldigt for Barnet, at der er aabnet Moderen Adgang til at adoptere det, og selv om det kun er meget faa Tilfælde, vil det for mig være tilstrækkeligt til at mene, at en saadan Mulighed bør være til Stede, ikke saa meget for Moderens Skyld, men særlig for Barnets Skyld. Det er ikke rigtigt at kalde en saadan Bestemmelse for en Overklassebestemmelse, thi der er dog adskillige fattige Kvinder, der føder paa Fødselsstiftelsen, Døtre af Haandværkere eller andre, som har Slægtinge andetsteds i Landet, og det er muligt, at nogle af dem kunde ønske at benytte den Adgang, der her skulde gives. Det, man vil opnaa der-ved, er, at det paagældende Barn under visse Forhold kan komme til at leve sammen med sin Moder, og dette bør man ikke forhindre.

J. P. Nielsen: Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vil jeg gerne sige, at jeg saa stærkt, som overhovedet tænkes kan, er Modstander af dette, at man ved kunstige Foranstaltninger skal søge at hindre en Bevægelse, der har til Formaal at indføre en Retstilstand, som alle maa ønske, nemlig i dette Tilfælde, at der gives disse Børn det, som de i Virkeligheden har Krav paa, nemlig at faa den samme Ret overfor deres Forældre som Børn, der er født indenfor Ægteskab. Men der kommer jo altid forskellige Mirakeldoktere, der kludrer og sætter Lapper paa; det har imidlertid kun en eneste Virkning, nemlig at hindre, at man naar det Maal, som man skal naa, i dette Tilfælde det, jeg lige har udtrykt. Jeg fastholder, at for Arbejderklassens Kvinder er det ganske uden Betydning, at der gives denne Adgang til Adoption. For dem, der skal have Alimentsbidrag til Børnene gennem Kommunalbestyrelsen eller skal have Resolution for Barnefaderens Bidrag, er det ganske uden Betydning. Der kan Forholdet ikke dækkes; hvor to ved det, er det ganske givet, at hele den Omgangskreds, hvori Kvinden bevæger sig, ved det. Hvis der var Tale om Adoption af et fremmed Barn, kunde jeg tænke mig, at der, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen sagde, kunde blive noget af et lykkeligt Liv mellem de to; men man maa

ikke forglemme, at det er sit eget Barn, vedkommende Kvinde skal adoptere paa samme Tid, som hun netop ikke tør sige til Barnet: Du er mit Barn. Det er netop det falske, som Lovgivningen nu skal indføre, og som jeg er en absolut Modstander af, som jeg altid vil være en Modstander af, at man bruger Lovgivningen til at indføre falske eller urigtige Forhold.

Ordføreren (Blang): Det forekommer mig ikke, at det lykkedes det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen særlig godt at tage Brodden af min Udtalelse om, at den Lykke, der times et Barn ved at komme til at leve sammen med Forældrene, f. Eks. sin Moder, er der ikke meget ved, hvis vedkommende ikke vil vedkende sig det som sit Barn. Vel kan Barnet faa Lov til at kalde sin Moder „Moder“, men rigtignok paa den Baggrund, at Barnet intet ved undtagen dette, at vedkommende er dets Adoptivmoder. Til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen vil jeg sige, at hvis en Kvinde adopterer et Barn, og saa Folkesnakken gaar om, at det naturligvis er hendes eget Barn, saa hjælper det dog ikke meget, at hun har en Adoptionsbevilling. Den er hun jo dog ikke i Stand til uden videre at sætte i Avisen.

Vilhelm Rasmussen: Det er ikke let for mig at vide, om jeg har taget Brodden af de Bemærkninger, den ærede Ordfører (Blang) har gjort. Det afhænger i nogen Grad af, om der overhovedet er en Brod i det, det ærede Medlem siger, og det forekommer mig nu, at der desværre for ham ganske mangler saadant noget. Det ærede Medlem glemmer hele Tiden, at det Adoptivbarn, her er Tale om, siger „Moder“ til sin Moder, at Forholdet er nøjagtigt det samme som Forholdet mellem et Barn og dets virkelige Moder i et Ægteskab, saa længe Moderen ikke er ubesindig og ved en eller anden forkert Ytring gaar hen og spolerer Barnets naive troskyldige Opfattelse. — Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ironiserede over de Mirakeldoktere, der ved kunstige Foranstaltninger vilde tilvejebringe et vist Forhold. Det bragte mig til at tænke paa, at der dog ogsaa gives kloge Koner og kloge Mænd, der undertiden anvender de samme Midler som Kur, som andre Mennesker anvender, uden at ane, at de bruger den Fremgangsmaade, andre anvender. Sagen er nemlig den, at det her ikke drejer sig om at vælge mellem kunstige Foranstaltninger og noget naturligt. Nej, det drejer sig om at vælge mellem to kunstige Foranstaltninger, den ene, at Moderen faar Adgang til